

Arrest

nr. 295 228 van 9 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2001.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 augustus 2020. Op 1 september 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 augustus 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 7 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren en opgegroeid in het dorp Alikhel, gelegen in het district Zazai Aryoub (Alikhel) van de provincie Paktia. U ging tot het zesde leerjaar naar school in Afghanistan. Uw broer [S. Z.] (CG ... ; O.V. ...) werkte voor het Afghaanse nationale leger (Afghan National Army of ANA) en verliet in december 2015 Afghanistan nadat hij problemen kreeg met de taliban omwille van zijn werk. Toen u in het vijfde leerjaar zat, nam u de familiewinkel over van uw broer [R.] en werd u verantwoordelijk voor deze winkel. U ging in de ochtenden naar school en runde dan in de middag de winkel tot aan het avondgebed. U deed dit ongeveer een jaar lang. Drie tot vier maanden voor uw vertrek werd u in de winkel aangesproken door twee soldaten van de Afghaanse lokale politie (Afghan Local Police of ALP) die tevens uw dorpelingen waren. Zij informeerden u dat de overheid informatie had dat u producten had verkocht aan de taliban. U stelde hiervan niet op de hoogte te zijn en dat u taliban niet kon herkennen daar zij civiele kleding droegen. U nam deze bedreiging niet ernstig. Drie of vier maanden later brak er voor uw winkel een gevecht uit tussen de taliban en de overheid. U ontvluchtte uw winkel en ging naar het huis van uw maternale oom [R.] die u inlichtte over wat er gebeurd was. Uw oom lichtte hierop uw vader in die u aanmaande daar te blijven. In de daaropvolgende nacht kwam de taliban naar uw huis op zoek naar u. De volgende ochtend kwamen eveneens de autoriteiten naar uw huis daar zij eveneens op zoek waren naar u. U was op dat moment met uw maternale oom reeds richting Gardez vertrokken. U verliet eind 2019 Afghanistan. U reisde vervolgens via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 1 augustus 2020 toe kwam. U diende een maand later, op 1 september 2020, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u zowel de taliban als de Afghaanse autoriteiten. Op 13 april 2021 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken, op basis van een door u gebruikt alias in Griekenland, alsnog twijfel geuit bij uw minderjarige leeftijd, waarop de Dienst Voogdij een leeftijdsonderzoek organiseerde. Op 5 mei 2021 werd u na dit leeftijdsonderzoek meerderjarig verklaard en werd bijgevolg het voogdijschap over u beëindigd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele taskara alsook een kopie van de taskara van uw vader voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake was van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun was om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u nog minderjarig werd geacht ten tijde van het persoonlijk onderhoud op de DVZ. Zo werd u een voogd toegewezen die u bijstond gedurende de procedure en werd u gehoord door een medewerker met expertise in het horen van minderjarigen of kwetsbare personen. Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u, na de overdracht van uw dossier aan het CGVS, op 5 mei 2021 meerderjarig verklaard werd door de Dienst Voogdij na de uitvoering van een leeftijdsonderzoek.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst,

en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U vreest eveneens de Afghaanse autoriteiten. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd, met name dat u zeventien jaar oud was op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij de DVZ en net de achttienjarige leeftijd had bereikt ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 12 augustus 2021. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 5 mei 2021, en die gebaseerd is op een medische test die plaatsvond in het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent. Het leeftijdsonderzoek wees meer bepaald uit dat u een leeftijd hebt van maar liefst 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar (zie administratief dossier), of dat u met andere woorden minstens reeds 21 jaar oud was op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, en mogelijks nog ouder. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed en dit ook, ondanks het leeftijdsonderzoek, ten stelligste blijft volhouden (CGVS p.5), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid bij voorbaat op ernstige wijze.

De door u voorgelegde originele taskara (map documenten – document 1) doet bovendien geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling daar uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninfo' – bron 1) bovendien blijkt dat valse Afghaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Daarbij legde u tegenstrijdige verklaringen af over de plaats waar uw taskara zich bevond ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan en uw aankomst in België. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ dat u uw taskara verloren bent geraakt in Afghanistan (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 21.01.2021; vraag 25). Dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS alsnog plots met een taskara op de proppen komt is aldus bevreemdend. Gevraagd hoe u aan deze taskara gekomen bent stelt u dat uw broer deze met de post heeft opgestuurd, doch legt u geen enkel verzendbewijs of poststuk voor in weerwil van uw bewering dat u hiervan een foto in uw bezit hebt. Op het verzoek van het CGVS deze foto over te maken bent u niet ingegaan (CGVS, p.19-20). Het CGVS heeft er aldus maar het raden naar hoe u in het bezit gekomen bent van de door u voorgelegde taskara. Er kan dan ook geen enkele bewijswaarde gehecht worden aan uw taskara.

De vaststelling dat uw leeftijd, gelet op de standaarddeviatie bepaald in de leeftijdsbepaling, minimaal drieënhalve afwijkt van wat uzelf beweert, maakt dat er eveneens ernstige twijfels bestaan over uw aangehaalde bezigheden en dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan. Zo stelt u dat u ten tijde van uw vertrek nog naar school ging en, op dat moment, (pas) in de zesde graad zat wat de laatste klas van de lagere school is (CGVS, p.16). Gelet op de leeftijdsbepaling kan er echter worden vastgesteld dat u ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan reeds meerderjarig was. Het gegeven dat u nog lager onderwijs zou gevolgd hebben bij uw vertrek is dan ook niet geloofwaardig. Wat u daadwerkelijk deed tijdens de ochtenden vooraleer u in de namiddag werkte in een winkel, alsook uw werkelijke scholingsgraad (CGVS, p.12); is volstrekt onduidelijk. Het CGVS merkt hieromtrent ten overvloede op dat u zowel aangaande uw schoolloopbaan als de winkel van uw familie geen enkel document ter staving voorlegt. Het CGVS is aldus op geen enkele manier in staat uw verklaringen op objectieve wijze na te gaan. Uw verklaringen hieromtrent blijven aldus louter blote beweringen. Het moge duidelijk zijn dat u geenszins de twijfel aangaande uw socio-economisch profiel en uw dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan kan wegnemen, en de twijfel hieromtrent overeind blijft.

Gelet op uw bedrieglijke verklaringen aangaande uw leeftijd, de twijfel aangaande de authenticiteit van de door u voorgelegde taskara en de hieraan verbonden dagdagelijkse activiteiten kan worden vastgesteld dat u, in weerwil van uw medewerkingsplicht, geen zicht wenst te bieden op uw socio-economisch profiel en uw daadwerkelijke activiteiten en bezigheden in Afghanistan voor uw komst naar België. U doet hiermee verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Voorts blijken eveneens uw verklaringen aangaande uw vluchtmotieven weinig overtuigend. Zo verklaart u dat u door twee dorpelingen genaamd [K.] en [S. A.], die tevens onderdeel uitmaakten van de Afghaanse lokale politie, werd gewaarschuwd dat er informatie (rapporten) was dat de taliban uw shop

bezocht en dat u hen producten verkocht (CGVS, p.20-21). U geeft echter niet de minste toelichting wat de inhoud van deze informatie tegen u was. U weet evenmin wie er informatie over u aan de autoriteiten zou hebben gemeld. U suggereert hier enkel dat u mogelijk verdacht werd door de Afghaanse autoriteiten. Echter, waarvan u dan precies verdacht werd door het uitvoeren van uw job als winkelier waarbij u artikelen aan klanten verkocht, is onduidelijk. U verklaart immers zelf dat u iedereen bediende en u geen weet hebt van talibs die uw winkel bezochten. U maakt derhalve niet aannemelijk welke vrees u diende te koesteren ten aanzien van de voormalige Afghaanse overheid.

Uw beschrijving van het uniform van uw twee dorpelingen als dat zij een grijskleurig uniform droegen bij de Afghaanse lokale politie strookt echter niet met de algemene beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Daaruit blijkt immers dat agenten van de lokale politie geen grijskleurige uniformen droegen maar uniformen met een gelige- of mosterdachtige kleur (map Landeninformatie – bron 2). Dat [K.] en [S. A.] aldus agenten waren van de lokale politie is op zijn minst twijfelachtig en kan niet overtuigen. Daarbij dient te worden opgemerkt dat de Afghaanse politie wel een zeer afwachtende houding aannamen ten aanzien van u. U oppert immers dat u deze informatie reeds drie tot vier maanden voor uw vertrek te weten kwam (CGVS, p.21). U heeft bovendien evenmin geen enkel idee hoe de Afghaanse overheid deze informatie vergaard had (CGVS, p.22). Wat er ook van zij, indien de Afghaanse overheid u daadwerkelijk verdacht van (vermeende) collaboratie met de taliban is het opmerkelijk dat zij hier niet eerder naar handelde en u maandenlang nog ongestoord uw activiteiten kon verder zetten. Des te meer daar u weinig blijkt gaf deze informatie serieus te nemen, te stoppen met deze praktijken en/of hier meer aandacht voor te hebben. Integendeel, u gaf zelfs aan dat u verder zou blijven doen daar u, als winkelier, er voor iedereen was (CGVS, p.21-22). Zowel uw eigen houding, alsook de vermeende houding van de Afghaanse overheid zijn niet aannemelijk, waarmee de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen problemen op de helling komt te staan.

De geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven wordt verder ondermijnd door uw verklaringen aangaande het vermeende incident dat, zoals u beweert, de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Afghanistan. U verklaart dat u ten tijde van het incident uw winkel opende om acht uur in de ochtend toen er een persoon naar de winkel kwam en u om melk vroeg (CGVS, p.20). De identiteit van deze persoon is u evenwel compleet vreemd (CGVS, p.22). U lijkt hierbij te vergeten dat u eerder in uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u uw winkel elke dag pas op het middaguur, zijnde om twaalf uur, opende (CGVS, p.17). Opnieuw legt u tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen af. Waar u tevens plots aangeeft dat u op vrijdagen niet naar school ging (CGVS, p.22), wijst het CGS erop dat er aangaande uw schoolactiviteiten ernstige twijfels zijn en er geenszins vaststaat hoe uw dagindeling eruit zag. Ook aangaande de uitgebroken gevechten nabij uw winkel zijn uw verklaringen opmerkelijk beperkt en weinig gedetailleerd. Zo komt u niet verder dan te verklaren dat er gevechten werd door soldaten van het districtshuis. U verstrekt geen enkele verdere informatie van welke overheidsdienst zij waren. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u de verschillende gewapende machten van de Afghaanse overheid regelmatig zag. Er kan dan ook verwacht worden dat u de soldaten die op dat moment aanwezig waren bij uw winkel op zijn minst kon identificeren als tot welke gewapende macht zij behoorden (CGVS, p.23). Uw verklaring dat u bovendien op dat moment niets kon zien is tevens weinig geloofwaardig. De gevechten vonden immers voor uw winkel plaats, verklaart u. Dat u op het moment dat u schoten hoorde niets kon zien omdat uw gezicht de andere kant opkeek bij het uitbreken van de gevechten en u om die reden niet verder kan duiden welke groepen deelnamen aan dit gevecht, overtuigt evenmin. Dat u in een schrikreactie geen enkele blik wierp op de situatie om een inschatting van de gebeurtenis te maken, die zich bovendien voor uw winkel zou hebben afgespeeld is niet aannemelijk (CGVS, p.22-23).

U vervolgt uw relaas met te stellen dat diezelfde avond de taliban uw huis bezocht op zoek naar u, alsook dat de autoriteiten luttele uren later in de ochtend aan uw deur stonden, eveneens op zoek naar u. U was op dat moment reeds in de provinciehoofdstad Gardez (CGVS, p.20). U blijkt echter bitter weinig op de hoogte te zijn over de precieze omstandigheden van deze incidenten. Zo weet u niet welke talibanleden u bezochten noch met hoeveel zij waren. Aangaande de autoriteiten kunt u deze informatie evenmin verschaffen (CGVS, p.24). Uw verklaringen zijn aldus nauwelijks doorleefd, stereotiep en kunnen niet overtuigen. Het CGVS wijst er hierbij volledigheidshalve op dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u, daar u beweert heden internationale bescherming te behoeven naar aanleiding van bedreigingen vanwege de taliban omwille van uw (vermeende) collaboratie, alsook de bezoeken van de Afghaanse autoriteiten, zich terdege tracht te informeren over uw belagers en alle essentiële elementen waarvan u geen kennis heeft, quod non in casu. Er dient hierbij erop gewezen te worden dat zelfs indien u sedert een maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geen contact meer had met uw familie, uw persoonlijk onderhoud twee jaar na uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond, u in Turkije contact had met uw familie alsook vanuit België u nog contact hebt gehad voordien. U had aldus alle

opportunities om de nodige kennis op te doen (CGVS, p.14-15 & 24). Uw desinteresse en weinig proactieve houding hieromtrent komt uw geloofwaardigheid allerminst ten goede.

Uw vrees jegens de taliban wordt tevens ernstig gerelativeerd door de vaststelling dat uw familie, sedert uw vertrek, nog jarenlang zonder problemen in het dorp kon verblijven. Gelet op uw verklaringen en de gangbare brutale werkwijze van de taliban is het niet aannemelijk dat indien de taliban daadwerkelijk op zoek waren naar u en zij hierbij er niet voor terugdeinsden uw familie te bedreigen (CGVS, p.24), ze geen verdere actie zouden ondernemen en uw familie ongemoeid zou laten.

De door u voorgelegde kopie van de taskara van uw vader (map Documenten – document 2) kan evenmin leiden tot een ander besluit. Daar dit document slechts een indicatie van uw nationaliteit en identiteit vormt, bevestigt ze geenszins uw verklaringen omtrent uw asielmotieven. Daarbij moet worden vastgesteld dat het louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder gedane vaststellingen. Documenten hebben hoe dan ook een slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Daarbij herhaalt het CGVS hierbij dat uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninfo' – bron 1) bovendien blijkt dat valse Afghaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn.

De vaststelling dat u manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in uw asielaanvraag, bevestigt dat uw vermeende problemen met de taliban, alsook jegens de Afghaanse autoriteiten bedrieglijk zijn. U bent dan ook geenszins in staat uw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen. Uw ongeloofwaardige verklaringen volstaan dan ook niet om in uw hoofde te besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud op 12 augustus 2021 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld;

(ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers

niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn

land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Body t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden

en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Volledigheidshalve moet nog worden aangestipt dat het loutere feit dat het CGVS in 2016 in hoofde van uw broer [S. Z.] (CG 16/12032 ; OV 8.208.019) overging tot een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet betekent dat er ook aan u automatisch een beschermingsstatus moet worden toegekend (map Landeninformatie – bron 3). Immers heeft de asielprocedure niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient daarom op individuele merites te worden onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de kwalificatierichtlijn), artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Procedurerichtlijn), de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij stelt dat de commissaris-generaal een weigeringsbeslissing heeft genomen hoewel er een flagrant gebrek is aan objectieve en betrouwbare informatie over de huidige situatie in Afghanistan en de evolutie ervan in de nabije toekomst. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten om haar stelling te onderbouwen en meent verder dat ze afkomstig is uit Paktia en dus niet uit de hoofdstad. De mensenrechtensituatie in haar regio van herkomst is bijgevolg nog meer onduidelijk aangezien er geen afdoende en betrouwbare bronnen zijn die er verslag van kunnen uitbrengen. Volgens haar heeft de commissaris-generaal allesbehalve op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze een beslissing genomen. Ze heeft amper een poging ondernomen om betrouwbare en actuele informatie te verzamelen in verband met haar huidige situatie in Afghanistan, noch heeft zij rekening gehouden met alle relevante feiten die beschikbaar zijn en haar persoonlijke omstandigheden. Gelet op alle informatie die ze heeft bijgevoegd bij het verzoekschrift, is ze van mening dat een weigeringsbeslissing in haar hoofde uiterst voorbarig is, gelet op het gebrek aan duidelijke en concrete informatie over haar internationale beschermingsnood. Bovendien meent ze dat haar, op basis van de informatie die wel beschikbaar is, wel degelijk een internationaal beschermingsstatuut kon en moest worden toegekend.

2.3. De verzoekende partij brengt naar voor dat de commissaris-generaal het risico dat volgt uit het feit dat haar broer bij het voormalige Afghaanse leger zat, compleet over het hoofd ziet. Ze stelt dat haar oudere broer de subsidiaire bescherming kreeg toegekend in België. Ze stelt dat de commissaris-generaal niet twijfelt aan het profiel van haar broer. Een belangrijke kanttekening hierbij is het feit dat het dossier van haar broer beoordeeld werd toen er van een totale machtsovername in Afghanistan door de taliban nog geen sprake was. De situatie is momenteel fundamenteel anders. De commissaris-generaal ziet het risico voor haar over het hoofd dat volgt uit het feit dat ze een oudere broer heeft die bij het Afghaanse leger zat. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten om haar verweer te onderbouwen. Ze stelt dat uit het feit dat ze tot op heden niet het slachtoffer werd van vervolging, men geen conclusies kan trekken. Ze ontvluchtte Afghanistan eind 2019, oftewel geruime tijd voor de machtsovername van de taliban. De situatie is momenteel niet te vergelijken met de situatie toen ze nog in Afghanistan woonde. Ze meent dat de commissaris-generaal ten onrechte haar risico voor vervolging negeerde ten gevolge van het werk van haar broer bij het voormalige Afghaanse leger. Ze meent dat deze objectieve informatie voldoende is om over te gaan tot de toekenning van een internationaal beschermingsstatuut in haar hoofde. Ondergeschikt wordt in het begin van het rapport van april 2022 door EUAA de zeer duidelijke kanttekening gemaakt dat het op dit ogenblik nog te onduidelijk is om op een concrete manier in te schatten wat het beleid van de taliban zal zijn. Er kan bijgevolg niet met zekerheid worden gezegd dat personen zoals haar geen beschermingsnood zouden hebben. Ze voert aan dat de commissaris-generaal eraan voorbij gaat dat ze al twee à drie jaar niet meer in Afghanistan verblijft. Ze zal verantwoording moeten afleggen bij haar terugkeer. Ze zal niet alleen moeten uitleggen van waar ze komt en wat ze daar heeft gedaan maar eveneens wie haar broer is of waar haar broer momenteel is. De commissaris-generaal liet het na om een correcte inschatting te maken van haar profiel en het risico op vervolging bij terugkeer.

2.4. De verzoekende partij meent dat, naast affiliatie van haar gezin met de Afghaanse overheid, het mogelijk was in haar hoofde een nood aan internationale bescherming vast te stellen op basis van het feit dat ze in het geval van terugkeer als verwesterd beschouwd dreigt te worden. Personen die lange tijd in het Westen verbleven hebben, lopen namelijk een specifiek risico op vervolging omwille van een perceptie dat ze verwesterd zijn. Belangrijk is dat het niet zozeer gaat of zij zichzelf Westers voelt maar wel hoe ze door de traditionele Afghaanse maatschappij en vooral door de taliban zal worden gepercipieerd na haar verblijf in Europa. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze het begrip "verwestering" uitlegt, stelt dat personen die als verwesterd worden beschouwd een risico lopen op vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan, een risico lopen op stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting, meent dat er aanwijzingen zijn dat personen die als verwesterd beschouwd worden een reëel risico lopen op vervolging of lijden van ernstige schade na de machtsovername door de taliban en dat de commissaris-generaal een gebrekkig onderzoek heeft

gevoerd naar het risico omwille van een toegeschreven verwestering en een terugkeer naar Afghanistan vanuit het Westen. Ze brengt tevens naar voor dat ze niet in staat is om zich aan te passen aan de spelregels van de taliban. Ze is niet in staat om te beseffen hoe ze zelf anders is dan vroeger en ze is zeker niet in staat om te beseffen dat ze moet opletten hoe ze zich gedraagt in Afghanistan, ook in de allerkleinste details.

2.5. De verzoekende partij verwijst verder naar en citeert uit verschillende rapporten en nieuwsartikelen waarmee ze een beeld wil schetsen van het leven onder talibanbewind. Ze meent dat hoewel er een zekere mate van onduidelijkheid blijft, er genoeg elementen voorhanden zijn om te concluderen dat leven onder het talibanbewind een reëel risico op ernstige schade met zich meebrengt naar analogie met het arrest Sufi en Elmi van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), gezien de radicale shariaregelgeving, de totale controle over het dagelijkse leven van burgers en het risico op draconische bestraffing voor de minste overtreding van deze opgelegde regels.

2.6. Ze stelt verder dat het ondanks de schaarste aan informatie duidelijk is dat de situatie in Afghanistan en haar regio van herkomst uiterst volatiel is. Ze meent dat omwille van dit serieuze risico op onder-rapportering van de geweldsincidenten veroorzaakt door de strijd tussen ISKP en de taliban en de opkomst van IS en al-Qaeda, verder onderzoek aangewezen is. Ze verwijst hierbij naar en citeert uit verschillende rapporten.

2.7. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten en nieuwsartikelen waarmee ze een beeld wil schetsen van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Ze stelt dat acties of gedragingen van de taliban, waaronder hun fundamenteel gebrek aan respect voor de mensenrechten, aldus de verslechtering van de reeds precaire situatie van de Afghaanse burgers tot rechtstreeks gevolg hebben, via de financiële en economische gevolgen op internationaal niveau. Op die manier hebben de gedragingen van de taliban indirect een enorme impact op de huidige precaire socio-economische en humanitaire omstandigheden. Ze legt uit dat de huidige situatie in Afghanistan eveneens de drempel van artikel 3 van het EVRM haalt, doordat de overgrote meerderheid van de Afghaanse bevolking waaronder zij en haar gezin, in een situatie van extreme armoede is beland, waarbij ze niet meer in staat is om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien zoals voedsel en hygiëne. Net zoals in Sufi en Elmi is dit het gevolg van gedragingen van een islamitische groepering die de *de-facto*-controle heeft over het grondgebied. Ze meent dan ook dat ze omwille van deze reden in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

2.8. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen indien de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.9. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", (februari 2022);
- EASO, "*Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*" (januari 2022);
- EASO, "*Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*", (april 2022);
- Mariyam Safi, "*De eindeloze nachtmerrie van vrouwen in Afghanistan*", De Standaard, (25 maart 2022);
- Charlotte Greenfield, "*Taliban orders girls' high schools to remain closed, leaving students in tears Reuters*", (24 maart 2022);
- ACLED, "*ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan*", februari 2022;
- US DEPARTMENT OF STATE, "*Annual report on human rights in 2021*", 12 april 2022;
- EASO, "*Country Focus on Afghanistan*", januari 2022;
- Vogelaar, Femke: "*Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs*", 2020;
- Nansen Note 2-22, "*Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers*", 23 juni 2022;
- EHRM 23 augustus 2016, "*J.K./Zweden*", § 96, T.Vreemd. 2017;
- James HATHAWAY en Michelle FOSTER, "*The law of refugee status*", 2014;

- Marcelle RENEMAN, “EU asylum procedures and the right to an effective remedy”, 2016;
- Femke VOGELAAR, “Feitenvaststelling in asielzaken; de invloed van de jurisprudentie van het Hof van Justitie”, T.Vreemd. 2015;
- UNHCR, “Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees”, (april 2001);
- BBC, “Afghanistan: Taliban carrying out door-to-door manhunt, report says”, 20 augustus 2021;
- DE STANDAARD, “Taliban openen ‘militair seizoen’ met razzia’s”, 4 maart 2022;
- JURIST, “Afghanistan dispatch: Taliban house-to-house searches raise privacy concerns, fear in those still trying to leave”, 27 februari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus. Country of Origin Information Report”, januari 2022;
- EUAA, “Country Guidance Afghanistan”, april 2022;
- High Commissioner for Refugees (UNHCR), “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”, 30 August 2018;
- EASO, “Country Guidance: Afghanistan-Common analysis and guidance note”, (april 2022);
- 34BCHV – CBAR, “Waarom de meeste Syriërs vluchtelingen zijn”, november 2014;
- RvV 30 oktober 2019 , nr. 228224;
- UNHCR, “Eligibility Guidelines for Assessing the Internatioal Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan”, 30 augustus 2018;
- OSAR, “Afghanistan: risques au retour liés à «l’occidentalisation»”, 26 maart 2021;
- EASO, “Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note”, november 2021;
- ASYLOS, “Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul”, augustus 2017;
- ASYLOS, “Afghanistan: Treatment of Family Members of Human Rights Activists and Former Government Supporters after the Taliban Take-over”, november 2021;
- EASO, “Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note”, november 2021;
- Friederike Stahlmann, “Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans”, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, “Deportation Stigma and Re-migration”, Journal of Ethnic and Migration Studies, 2015;
- Refugee Support Network, “After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan”, april 2016;
- NANSEN, “Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw”, 2020;
- EASO Country of Origin Information Report, “Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms”, December 2017;
- EASO, “Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note”, november 2021;
- EASO Country of Origin Information Report, “Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms”, December 2017;
- OSAR, “Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l’analyse-pays de l’OSAR”, 31 oktober 2021;
- UK Home Office, “Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban”, februari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus, Country of Origin Information Report”, januari 2022;
- EASO, “Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note”, (april 2022);
- Nansen Note 2-22, “Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers”, 23 juni 2022;
- Europees Parlement, “Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan”, 2021;
- Al Jazeera, “Taliban fighters man Afghanistan’s urban checkpoints”, 9 December 2021;
- Freedom House, “Freedom in the World 2022 – Afghanistan”, 28 February 2022;
- Reuters, “Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from US and UK”, 1 maart 2022;
- Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, “Situation of Human Rights in Afghanistan”, 28 februari 2022;
- UK Country Policy and information note, “security situation Afghanistan”, februari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”, januari 2022;
- Security Council: “Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]”, 26 May 2022;
- EASO: “Afghanistan Country Focus - Country of Origin Information Report”, January 2022;
- Europees Parlement, “Resolutie van het Europees Parlement” van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan;

- UN Security Council: *“Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]”*, 26 May 2022;
- UNHCR, *“Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims”*, 16 december 1998;
- UNHCR, *“Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems”*, mei 2013;
- J. HATHAWAY en M. FOSTER, *“The Law of Refugee Status”*, 2de ed., Cambridge, Cambridge University Press, 2014;
- UNHCR, *“Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition”*, 23 december 2004;
- Written Expert Opinion Dr. Anic  e Van Engeland, Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University, 11 juni 2017;
- EHRM, *“Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk”*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011;
- EASO, *“Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”*, januari 2022;
- UN Security Council, *“The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security”*, 28 januari 2022;
- The New York Times, *“Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist”*, 18 August 2021;
- RFE/RL/Gandhara, *“Shattered’ Dreams As Taliban Reneges On Promise To Open Schools For Girls”*, 23 maart 2022;
- EASO, *“Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”*, januari 2022;
- Danish Immigration Service, *“Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals”*, september 2021;
- The Guardian, *“Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI”*, 7 september 2021;
- Europees Parlement, *“Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan”*, 2021/2877;
- Human Rights Watch, *“Afghanistan: Taliban ‘Vice’ Handbook Abusive”*, 29 oktober 2021;
- AP News, *“Taliban Official: Strict punishment, executions will return”*, 23 september 2021;
- R. BENNET, *“Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights”*, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26, 2022;
- UNHCR, *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”*, 30 August 2018;
- Human Rights Watch, *“You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Taliban-held Afghanistan”*;
- Landinfo, *“Afghanistan: Recruitment to Taliban”*, 29 June 2017;
- EASO, *“Country of Origin Information Report, Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms, European Asylum Support Office”*, December 2017;
- UNAMA, *“Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018”*, februari 2019;
- ODI, *“Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies”*, juni 2018;
- EASO, *“Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution”*, juli 2020;
- Afghanistan Country focus: *“Country of Origin Information Report”*, januari 2022;
- Department of State, *“1999 Country Reports on Human Rights Practices”*, 25 februari 2000;
- AHMED RASHID, *“Taliban, I.B. Taurus”*, 2000, p. 73-74;
- Human Rights Watch, *“The massacre in Mazar-i-Sharif”*, November 1998;
- Human Rights Watch, *“For Afghan Women, the Frightening Return of ‘Vice and Virtue’ - Situation Worsening Every Day”*, 29 september 2021;
- The Washington Post, *“The Taliban is bringing back its feared ministry of ‘vice’ and ‘virtue’”*, 8 september 2021;
- BBC, *“Summary amputations: Taliban justice in Afghanistan”*, 27 april 2013;
- FDD’s LONG WAR JOURNAL, *“Taliban’s government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees”*, 8 september 2021;
- BBC, *“Afghanistan: Who’s who in the Taliban leadership”*, 7 september 2021;
- COUNCIL IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 263/2012 of 23 March 2012 implementing Article 11(1) of Regulation (EU) No 753/2011 *“concerning restrictive measures directed against certain individuals, groups, undertakings and entities in view of the situation in Afghanistan”*;
- Council Regulation (EC) No 881/2002 of 27 May 2002 *“imposing certain specific restrictive measures directed against certain persons and entities associated with Usama bin Laden, the Al-Qaida network and the Taliban, and repealing Council Regulation (EC) No 467/2001 prohibiting the export of certain goods and services to Afghanistan, strengthening the flight ban and extending the freeze of funds and other financial resources in respect of the Taliban of Afghanistan”*;

- FINANCIAL TIMES, “Afghanistan’s Young Talibs: ‘No compromise with the enemy of our martyrs’ – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray”, 18 september 2021;
- REUTERS, “Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK”, 1 maart 2022;
- UK Home Office, “Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation”, April 2022;
- FranzJ.Marty, “The Peculiar Presence of the Islamic State in Kunar”, The Diplomat;
- “Is the Taliban’s Campaign Against the Islamic State Working?”, The Diplomat, (10 februari 2022);
- Roshni Kapur, “The Persistent ISKP Threat to Afghanistan: On China’s Doorstep MEI@75”, (6 januari 2022);
- Institute for Economics & Peace Global Terrorism Index 2022: “Measuring the Impact of Terrorism”, Sydney (maart 2022);
- HRW – Human Rights Watch: “Afghanistan: Taliban Threatening Provincial Media; Journalists Detained, Beaten; Media Outlets Closed”, 7 March 2022;
- SWP – Stiftung Wissenschaft und Politik: “Terror gegen die Taliban; Der Islamische Staat zeigt in Afghanistan neue Stärke”, februari 2022;
- HUMAN RIGHTS COUNCIL, “Situation of human rights in Afghanistan. Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights”, A/HRC/49/24, 4 maart 2022;
- WORLD FOOD PROGRAMME AFGHANISTAN, “Situation report”, 17 maart 2022;
- HUMAN RIGHTS Watch, “Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis”, 1 maart 2022;
- WORLD HEALTH ORGANIZATION, “Afghanistan. Emergency situation report n° 14, 1-15”, maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General”, A/76/667-S/2022/94;
- EASO, “Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”, (januari 2022);
- Pajhwok Afghan News, “Millions of Afghans face acute poverty: Guterres”, 16 januari 2022;
- International Rescue Committee, “IRC Emergency Watchlist 2022: Afghanistan tops list of countries most at risk in year ahead; IRC finds global “System Failure” fueling crises and driving record levels of humanitarian need”;
- Human Rights Watch, “Time Running Out to Address Afghanistan’s Hunger Crisis”, 17 maart 2022;
- HUMAN RIGHTS Watch, “Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis”, 1 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, “Unfreeze Afghan assets, Punjab governor asks US”, 29 december 2021;
- Human Rights Watch, “Biden Seeks to Seize Afghanistan’s Assets”, 11 februari 2022;
- TOLONews, “Karzai Calls on Biden to Reverse Decision on Afghan Funds”, 13 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, “All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai”, 13 februari 2022;
- TOLONews, “UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP”, 4 februari 2022;
- UNAMA, “Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council”, 2 maart 2022;
- TOLONews, “Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized”, 19 maart 2022;
- TOLONews, “250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul”, 5 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, “IEA’s half year: Achievements, opportunities and challenges”, 17 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “Blinken to Taliban: Reform policies for recognition”, 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “Russia wants Taliban to keep promises for recognition”, 1 januari 2022;
- Foreign Policy, “World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact”, 1 april 2022;
- AL JAZEERA, “Taliban orders Afghan women to cover their faces in public”, 7 mei 2022;
- BBC, “Taliban to force Afghan women to wear face veil”, 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, “Afghan women deplore Taliban’s new order to cover faces in public”, 8 mei 2022;
- UN Security Council, “Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)”, 17 juni 2011;
- Pajhwok Afghan News, “Iran rules out recognising Taliban govt”, 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “Too early to recognise Taliban govt, says Russia”, 2 februari 2022;
- TOLONews, West: “No US Decision Yet on Recognition”, 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l’Équipe de surveillance du Comité 1988”, 17 december 2021;
- UN SECURITY COUNCIL, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General”.

3. De aanvullende nota’s

3.1. Op 23 augustus 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, “Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, “Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO, “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023.

3.2.1 Op 25 augustus 2023 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- UNHCR, “International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen”, 17 november 2022, powerpoint;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), “Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)”, February 2023;
- DRC, “Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021”, 30 december 2022;
- Freedom House, “A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders”, januari 2023;
- The Guardian, “Afghan supreme leader orders full implementation of Sharia law”, 14 november 2022;
- Brookings Institution, “Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy”, 3 februari 2023;
- Nansen Note 3-22, “Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico’s bij terugkeer”, oktober 2022;
- EUAA, “Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report”, augustus 2022, published 16 September 2022;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022 published 16 September 2022;
- OHCHR, “Afghanistan: Taliban’s targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts”, 30 december 2022;
- AAN, K. CLARKE, “Bans on women working, then and now: The dilemma’s of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network”, April 2023;
- SIGAR, “2023 High Risk list”;
- EUAA, “Afghanistan. Targeting of individuals”, augustus 2022, published 16 September 2022;
- AMNESTY INTERNATIONAL, “The Rule of Taliban. A Year of Violence, Impunity and False Promises”, 15 augustus 2022;
- United Nations Security General: “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security”, 27 February 2023;
- UNAMA, “Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023”, 9 May 2023;
- UNAMA, “Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan”, May 2023;
- Afghan Analyst Network, “Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan”, 8 mei 2023;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, January 2023;
- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken;
- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade;
- Attest van de Afghaanse Ambassade;
- Briefwisseling met de DVZ;
- Handelshuurovereenkomst broer;
- OKAN;
- Individuele rekening;
- Getuigenis A.B.;
- Getuigenis J.W.;
- Getuigenis collega’s;
- Getuigenis K.V.D.P.;
- Fitness Basic Fit;
- Attest theoretisch rijbewijs B;
- Foto met vrienden;
- Foto met collega’s.

3.2.2. De verzoekende partij wenst met de toegevoegde rapporten actuele landeninformatie voor te leggen met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Ze voert eveneens aan dat ze een Pashtun is en afkomstig is uit het district Zazai Aryoub, gelegen in de provincie Paktia, hetgeen ruraal gebied is waar Pashtunen wonen. Ze heeft Afghanistan verlaten eind 2019. Ze verbleef vier tot vijf maanden in Bosnië en kwam op 1 augustus 2020 aan in België. Sindsdien verblijft ze onafgebroken in Europa. Doordat het deels om vormende jaren ging omdat haar persoonlijkheid als jongvolwassene immers nog niet volledig was gevormd, is de impact van dit verblijf volgens haar groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Ze is een stuk voor de machtsovername van de taliban gevlucht waardoor ze geen voeling heeft met de taliban. Ze stelt verder dat ze zich geïntegreerd heeft in de Belgische maatschappij en het Nederlands goed beheerst. Bij aankomst in België werd ze wegwijis gemaakt door haar oudere broer, die reeds sinds februari 2016 in België woont en ondertussen sterk is geïntegreerd. Zo heeft haar broer een eigen bedrijf, een carwash. Ze volgde OKAN-lessen aan een katholieke school en is sinds oktober 2017 aan de slag bij een logistiek bedrijf in Grobbendonk. Ze stelt dat de voertaal op de werkvloer het Nederlands is. Ze citeert vervolgens uit de verschillende verklaringen die ze bij de aanvullende nota voegt. Ze stelt eveneens dat zij en haar collega steeds Nederlands praten met elkaar, ze haar theoretisch rijbewijs haalde voor de auto en voor een elektronisch transpalet. Beide examens legde ze in het Nederlands af. In haar vrije tijd ontdekt ze België en gaat ze verschillende Belgische steden bezoeken. Ze stelt tenslotte dat ze lid is van een fitnessclub.

3.2.3. De verzoekende partij verwijst in de aanvullende nota onder meer naar en geeft de weblinks van de volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- Danish Refugee Council, “*Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021*”, 28 November 2022;
- Freedom House, “*A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders*”, januari 2023;
- UNHCR, “*Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen*”, UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- UNHCR, “*Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*”, 16 December 1998;
- UNHCR, “*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems*”, mei 2013;
- HvJ, M.M., C-277/11, 22 november 2012;
- EHRM, “*J.K. en anderen t. Zweden*”, nr. 59166/12, 23 augustus 2016;
- EHRM, “*F.G. t. Zweden*”, nr. 43611/11, 23 maart 2016;
- EHRM, “*M.A. t. België*”, nr. 19656/18, 27 oktober 2020;
- EHRM, “*R.C. t. Zweden*”, nr. 41827/07, 9 maart 2010;
- EHRM, “*Hirsi Jamaa en anderen t. Italië*”, nr. 27762/09, 23 februari 2012;
- Nansen Note 3-22, “*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*”, oktober 2022;
- EHRM, “*M.A.M. t. Zwitserland*”, 26 april 2022;
- EUAA, “*Targeting of Individuals*”, augustus 2022;
- EUAA, “*Key socio-economic indicators*”, augustus 2022;
- Vera-Larrucea, “*C. and Malm Lindberg, H., Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries*”, Migration Policy Practice, Vol. XI, No. 4, December 2021 – April 2022;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., “*Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq*”, oktober 2021;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., “*Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries*”, December 2021 – April 2022;
- CEDOCA, “*COI Focus - AFGHANISTAN Veiligheidssituatie*”, 5 mei 2022;
- ACLED, “*ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan*”, februari 2022;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, “*Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset*”, Journal of Peace Research, vol. 50, no.4;
- UPPSALA UNIVERSITET DEPARTMENT OF PEACE AND CONFLICT RESEARCH, *Methodology*;
- EUAA, “*Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report*”, augustus 2022;
- UN Security Council: “*Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]*”, 26 May 2022;
- UNAMA, “*Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council*”, 2 maart 2022;

- Pahjwok Afghan News, “*IEA’s half year: Achievements, opportunities and challenges*”, 17 februari 2022;
- AL JAZEERA, “*Taliban orders Afghan women to cover their faces in public*”, 7 mei 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “*Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l’Équipe de surveillance du Comité 1988*”, 17 december 2021;
- K. CLARKE, “*Bans on women working, then and now: The dilemma’s of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network*”, April 2023;
- AP, “*Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance*”, 5 March 2022;
- BBC News “*Ayman al-Zawahiri: Shock in Kabul as US kills al-Qaeda leader*”;
- TOLONews, “*Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid*”, 29 April 2022;
- UNHCR, “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*”, (februari 2022);
- TOLONews, “*Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans*”, 26 April 2022;
- The Washington Institute, “*Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan*”, 26 oktober 2021;
- The Washington Post, “*Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan*”, 31 augustus 2021;
- Denmark, DIS, “*Afghanistan – Taliban’s impact on the population*”, June 2022;
- Afghan Analyst Network, “*Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan*”, 8 mei 2023;
- Human Rights Watch, “*Afghanistan: Taliban execute, ‘disappear’ alleged militants*”, 7 juli 2022;
- EUAA, “*Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report*”, augustus 2022;
- RVV, Arrest nr. 278 700 van 13 oktober 2022.

3.3. Tijdens de terechtzitting op 28 augustus 2023 legt de verzoekende partij dezelfde aanvullende nota neer.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. De Raad betwist niet dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Zo blijkt er dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Ook de rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen worden geconfronteerd bij het verzamelen en controleren van informatie over Afghanistan. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de

voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven zowel gebruik gemaakt van informatie afkomstig van gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Er kan dan ook worden besloten dat er in deze stand van zaken voldoende informatie voorhanden is over de actuele situatie in Afghanistan om over te gaan tot een beoordeling van Afghaanse beschermingsverzoeken. Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR Guidance note van februari 2022.

Dat UNHCR in het kader van een intervisie van Nansen heeft verklaard vast te houden aan haar standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie in Afghanistan, zoals de verzoekende partij aanvoert, neemt niet weg dat de Raad in zijn beoordeling rekening houdt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, zoals hierna zal blijken. Het volstaat echter niet dat de verzoekende partij deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn, dit onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen.

In zoverre de verzoekende partij argumenteert dat er meer waarde moet worden gehecht aan de richtlijnen van UNHCR, *in casu* de Guidance note van februari 2022, dan aan de richtlijnen van de EUAA, *in casu* de Country guidance van april 2022, herinnert de Raad eraan dat zowel de richtlijnen van UNHCR en EUAA niet bindend zijn, met dit verschil dat artikel 11, lid 3 van de verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU volgende verplichting inhoudt: *“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.”* Tenslotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en EUAA enkel een momentopname betreffen en lidstaten niet ontslaan van hun verplichting om over te gaan tot een *ex nunc* beoordeling op basis objectieve landeninformatie. Bijgevolg zal de Raad zich laten leiden door de meest recente landeninformatie die ter zijn beschikking wordt gesteld.

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake was van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun was om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u nog minderjarig werd geacht ten tijde van het persoonlijk onderhoud op de DVZ. Zo werd u een voogd toegewezen die u bijstond gedurende de procedure en werd u gehoord door een medewerker met expertise in het horen van minderjarigen of kwetsbare personen. Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u, na de overdracht van uw dossier aan het CGVS, op 5 mei 2021 meerderjarig verklaard werd door de Dienst Voogdij na de uitvoering van een leeftijdsonderzoek. Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift en de aanvullende nota aan dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens een (toegeschreven) verwestering. Ze stelt hiervoor in het verzoekschrift en de aanvullende nota dat ze (i) afkomstig is uit een ruraal gebied, (ii) Afghanistan verliet eind 2019 en op 1 augustus 2020 aankwam in België, (iii) zich geïntegreerd heeft in de Belgische maatschappij en het Nederlands beheerst, (iv) wegwijs werd gemaakt door haar broer die sinds 2016 in België verblijft en hier een carwash heeft, (v) OKAN-les heeft gevolgd in het katholieke onderwijs en (vi) werkzaam is in een logistiek bedrijf. Tijdens de terechtzitting herhaalt ze deze verklaringen en voegt ze eraan toe dat ze veel vrienden heeft in België, hard is veranderd tijdens haar verblijf in België en ze niet wil terugkeren naar Afghanistan. Ze voegt tevens verschillende documenten toe om haar verklaringen te onderbouwen.

6.2. Voor zover de verzoekende partij met deze elementen wil aantonen dat ze verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan, kan hier het volgende over worden gesteld.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, is het van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina”– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken. (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus worden de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijgetreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

6.3. De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker. Deze laatste moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een de facto regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

In dit verband heeft de verzoekende partij, gezien de devolutieve werking van het voorliggende beroep, de mogelijkheid om haar huidig verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt. De verzoekende partij kan dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels haar verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan zij *in casu* gebruik heeft gemaakt aangezien zij in haar aanvullende nota wijst op een voorgehouden verwestering en daartoe stavingstukken voorlegt.

6.4. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 1 september 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Bij haar inschrijving op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) heeft ze initieel verklaard dat ze geboren is in het jaar 2003. De Dienst Voogdij heeft echter een leeftijdsonderzoek uitgevoerd dat werd betekend op 5 mei 2021 aan de verzoekende partij

waarbij werd vastgesteld dat ze de leeftijd van 22,5 jaar heeft met een standaarddeviatie van 1,7 jaar (zie 'Stuk 7' in het administratief dossier). Op basis van deze vaststelling kan worden aangenomen dat ze minstens meerderjarig was ten tijde van dit leeftijdsonderzoek en haar verzoek om internationale bescherming. Volgens haar verklaringen heeft ze Afghanistan verlaten op het einde van 2019 en kwam ze in België aan op 1 augustus 2020. Ze was dus gelet op het voorgaande meerderjarig bij haar vertrek uit Afghanistan. Er kan eveneens worden vastgesteld dat de verzoekende partij reeds 3,5 jaar Afghanistan heeft verlaten.

Uit haar verklaringen en de stukken toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich open heeft gesteld voor de Belgische en Westerse cultuur. Zo blijkt dat ze Nederlands spreekt, in België onderwijs heeft gevolgd, in België werkt en een sociale kring heeft opgebouwd. Dat de verzoekende partij Nederlands spreekt blijkt eveneens op de terechtzitting waar ze zich in het Nederlands uitdrukt.

Bovenstaande verklaringen worden ondersteund door de stukken die ze toevoegt bij aanvullende nota. Zo stellen de documenten afkomstig van de personen van het uitzendbureau en van haar werkgever dat ze een groot verantwoordelijkheidsgevoel heeft, een harde werker is en gemotiveerd is om zich in het Nederlands uit te drukken en ook goed het Nederlands beheerst. Uit de documenten van haar collega's blijkt eveneens dat ze het Nederlands beheerst en respect heeft voor haar werkomgeving. Haar collega's stellen verder dat de verzoekende partij ondertussen meer is dan een collega en dat ze haar beschouwen als een vriend op wie ze kunnen rekenen. Uit de verklaringen van collega KVDP blijkt dat deze Belgische collega ondertussen een vriend is geworden. Deze collega verklaart tevens dat de verzoekende partij zich steeds inzet om Nederlands te leren, geïnteresseerd is om nieuwe dingen te leren, de juiste principes meedraagt, open staat om andere mensen te leren kennen en met hem en zijn familie reeds uiteten is geweest.

Ter terechtzitting benadrukt de verzoekende partij dat zij veel vrienden heeft in België, hard is veranderd gedurende de jaren dat ze hier heeft verbleven en niet wil leven in Afghanistan. Hoewel de verzoekende partij meerderjarig was bij haar vertrek uit Afghanistan en dus haar vormende jaren aldaar heeft doorgebracht, kan *in casu* geen abstractie worden gemaakt van het feit dat zij reeds langdurig afwezig is uit Afghanistan en dat zij documenten bijbrengt waaruit blijkt dat ze actief deelneemt aan de Belgische samenleving.

De verzoekende partij werd gehoord door de commissaris-generaal op 12 augustus 2021 voor de val van de Afghaanse regering. Aldus waren op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud de bovenvermelde risicobepalende omstandigheden die erop zouden kunnen wijzen dat de verzoekende partij met vervolging zou kunnen worden geconfronteerd omwille van haar verblijf in het buitenland of haar (gepercipieerde) verwestering van geen belang. Na de val van de Afghaanse regering werd de verzoekende partij niet opnieuw gehoord. Deze handelwijze van de commissaris-generaal ontnemt op zich niet de mogelijkheid om haar verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, daartoe individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers kan de verzoekende partij dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels haar verklaringen ter terechtzitting.

Zoals reeds aangestipt, is de Raad er immers toe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118). De Raad onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen (artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 1° en 39/76, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet). De Raad kan daarnaast de bestreden beslissing vernietigen, hetzij omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid kleeft die hij zelf niet kan herstellen, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

In het verzoekschrift en de aanvullende nota's, alsook ter terechtzitting worden er door verzoekende partij elementen aangebracht die een grondig onderzoek rechtvaardigen gelet op de machtsovername

door de taliban sinds augustus 2021. In het licht hiervan kan het relevant zijn de verzoekende partij omstandig te horen omtrent de omstandigheden en invulling van haar leven tijdens haar verblijf in België, elementen van (toegeschreven) verwestering, waarvan ze reeds een begin van bewijs levert in haar aanvullende nota, en de eventuele impact van dit alles op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie, en de daarin geschetste risicoprofielen. Bij deze merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin de verzoekende partij is opgegroeid maar door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Een verder onderzoek naar verzoekende partij haar profiel en de mogelijke risico's voor verzoekende partij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen eigen aan haar zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering met inachtneming van actuele en objectieve landeninformatie, dringt zich dus op. Het gebrek hieraan verhindert de Raad om zulke beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gezien de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

7. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

8. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend drieëntwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS